

в. „НИШАВА“ издава седмично.

Годишна абонаментъ 250 лева,
За странство 5 лева.

Абонамента започва от 1 число
всички месеци и въ прѣдидата.
ОБЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр. по споразумѣніе.

Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно.

НИШАВА

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТИНИКЪ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до в-ка:
ръкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
в. „НИШАВА“ — Цариградъ.

Ръкопис не се връщатъ.

Нешлатен писма не се приематъ.

Единъ брой 5 стот.

ДМИТРЪ УРУШЕВЪ

Не приема на имения си денъ
по причина на отсътствие от града.
Цариградъ, 24/X 1909 г.

Теорията на днешните социалисти за общата собственост. 2

4. Частното притежание разжда кражби, обири, убийства, развратъ и др., породи. Извѣстно е, че за да може човѣкъ да живѣе трѣбва да яде, пие, да се облича, да живѣе въ жилища и т. н. А тия нужди се удовлетво ряватъ съ нѣща, които не се намиратъ готови въ природата, а за добиването имъ е по-потребенъ трудъ.

Не трѣбва да забравяме обаче, че човѣкъ създава само форми, но никога и вѣщества, спѣдователно, ако той нѣма вѣщество върху, което той трѣбва да приложи своя трудъ, той нѣма да добие нищо и ще умре отъ нѣмане на потребността за живота му нѣща. Споредъ това, така, като вѣществото е основание или главно условие за подръжане на живота, вѣкъ по рѣдъкъ, който тури вѣществото въ рѣдъкъ на малцина члена отъ обществото е не правилостъ, която не може да не даде плодове. Така, като веществото е сила, съ която не образованото човѣчество не може да се бори, то притежателите на земята на фабриките и на др. съвсѣмъ малко плащатъ на онни хора т. е. на работниците, които съ трудъ си придаватъ форма и удобо-употребителностъ на суровия материалъ. До тукъ видохме, че на труда не се дава това, което му се по право пада. И така работникъ по видимому употребява по малко трудъ отъ труда, който е необходимъ за произвеждането на онни нѣща, които съ потребни за да си посрѣдниятъ. По тая причина той неможе да посрѣдниятъ разносите, или другояче казано, те може да си достави нуждите за живѣніе нѣща.

Обаче има и друго и то хиляди пъти по зло, което е въ извѣстно врѣме, въ извѣстно място, извѣстенъ трудъ става излишънъ т. е. не се търси. Тия хора, които се занимаватъ съ този видъ труда въ случаи не произвѣждатъ нищо, което да да дѣлъ въ замѣна на онни нѣща, съ които да подръжатъ труда си. Сега въ горния случай ние имаме хора, които не могатъ да посрѣдниятъ всичките си нужди, а въ по-

следния имаме такива, които немогатъ да посрѣдниятъ ни една. Разбира се, че работата нѣма да се спрѣ до тукъ. Инстинктивното чувство на самосъхранение ще токне тия хора въ такъвъ трудъ, който да имъ достави въ какъвъ врѣме и готовъ юнца за живѣніе. Разбира се че човѣкъ може да достави потребността си въ най-какъвъ врѣме само чрѣзъ кражба, обири и други видъ безчестенъ и неестественъ трудъ. И ето, че единъ отъ тѣхъ станалъ крадецъ др. разбойникъ, трети убиецъ, четвърти блудникъ и т. н. хората въобще не сѫ знали за даже и сега може да неизнанятъ за скжинските причини на кражбите и пр. и оговарятъ причините за тия прѣстѣплени на нѣкаква си развлечена натура. Тѣ—хората—бѣдните взиматъ слѣдствието за причина и искатъ да унищожатъ прѣстѣплението съ разни наказания и проповѣди за разни нѣкои добродѣтели, тогава когато за прѣкрайването имъ, достатъчно е да се прѣмахнатъ само причината, която ги разжда. Силниятъ, държавящъ влѣтъ вмѣсто да употреби усилия за подобрене положението на масата, можатъ се да съставляватъ правила за отк. извѣн. на прѣстѣплението; можатъ се да организиратъ по-добра полиция. Съ това тѣ само ограничаватъ до нѣкъде, а може би, че само вида изменяватъ прѣстѣплението. До тукъ ние съзно приори доказавахме, че честното притежание е причината на тия прѣстѣплени. Като желаемъ да бѫдемъ безпристрастни и основателни въ утвържденията си, ние събрьзимъ къмъ практическата животъ, съ юто извѣждамъ слѣдующите факти, които доказватъ всестранно гѣ лежи причината на многото прѣстѣплени.

а) Кражбите, убийствата и развратъ сѫ по чести и въ по голѣмъ размѣръ въ образованите общества отъ колкото въ патриархалните страни, кѫдето всѣ и си иматъ кижичка, или нивичка или добитачецъ съ една рѣчъ има вѣщество въвъху, което прилагатъ труда си и произвѣждатъ разни потребности за поддръжане на живота, тогава, когато въ образованите общества малцина сѫ господари на земя, кѫщи, фабрики, ордия и пр.

Съдователно само малцина добиватъ потребното изживѣніе. Въ патриархалните страни изкушението къмъ развратъ, кражби, убийства и пр. се представлява само на малцина, така като въ тия страни числото на бѣдните е незначително и по тая причина тия прѣстѣплени сѫ рѣдки и въ малъкъ размѣръ.

б) Бѣднота не може да се счита и съмѣта като причина на кражбата, разврата и убийствата. А че бѣднота не е причината на тия прѣстѣплени се доказва отъ

обстоятелството, че дѣйстїе на тия прѣстѣплени сѫ хора дѣятелни пъргави и остроумни.

Фактътъ, че тия дѣйстїя сѫ придвижени съ много неприятности и лоши послѣдствия, за избѣгване, на които се изисква особено остроумие и особна дѣятелностъ, ни доказва, че другадѣ, а не въ лѣнотата трѣбва да лѣжи причината, която подобужда тия нещастни хора на подобни дѣйстїя.

в) Материалното положение на крадците, на тия неблагородни прѣстѣплени се бивало вѣкътъ достойно за окайване. Въ деведесетъ случаи отъ стотъ е вѣрно че неблагородниятъ прѣстѣплени се оказано бѣдънъ. Това ище ни докаже, че бѣднота принуждава човѣка къмъ трудъ чрѣзъ, който дѣлъ си достави потребността на живота въ ущърбъ на бѣдното свое човѣческо достойнство. Разбира се че поль тая категория не можемъ да подведемъ благородните крадци, така като тѣ въ прѣстѣплението си се водятъ не отъ излѣжаща нужда. Но все пакъ мотивътъ на благородните крадци отъ едно и сѫщо естество, съ она на не благородните, така като първи се състое въ вѣзможността на единъ бѫдѫщъ бѣдънъ. Отъ тия три точки виждамъ, че нуждата е мотивъ на тия прѣстѣплени. Сега достатъчно е да прѣмахнемъ причината нужда за да прѣмахнемъ и слѣдствието на прѣстѣплението. Но понеже нуждата е съдѣствие отъ частното прѣстѣпление, то частното прѣстѣпление е причината на тия прѣстѣплени и съдователно само съ не-говото прѣмахване може да се прѣмахнатъ и тѣ. При частното притежание голѣма част отъ обществото се занимава съ не-производителенъ трудъ, който почти всичко би могълъ да се избѣгне при по добъръ икономически строй. Като хвърлимъ единъ бѣгътъ погледъ върху съсловията въ обществото ние ще видимъ цѣлъ роякъ отъ хора, които се занимаватъ съ работа не ползователна, зъ въ много случаи и вредителна. Сарафитъ, адвокатъ, сѫдници, полицейски и др. чиновници, падежа и войската се занимаватъ съ непроизводителенъ трудъ, всѣдѣствие на което се хранятъ и обличатъ отъ осъданите здрави и силни въ обществото. Менъ се струва, че назначението на трудъ е благото на човѣка и споредъ това той е благодатъ до толкова до колкото пряко или косвено създава нѣщо. На това основание непроизводителната работа е тежина за обществото и нейната полѣзностъ състое само въ това, че безъ нея би настѫпило по голѣмо зло. Сега, ако прѣмахнемъ или поне обезличимъ причината, която прави тоя или не производителенъ

трудъ да е необходим, последният става едно излишество и ще се замести съ производителен труд. Въ таъкъв случай производителните ръцъ се умножават и на единъ работникъ ще се падне по малко отъ колкото се пада сега.

Ние ще се повърнемъ върху тази теория.

Редовните занятия на основните училища въ Царибродска околия през учебната 1909/10 г.

През настоящата учебна година редовните занятия на основните училища въ околията, съ твърдъ рълки изключения, съ на връзка започнати отъ 10 септември.

Училищните здания своеувременно се насяха и ремонтираха, учителите на връзме заеха мястата си и записването на учениците започна отъ първите дни на м. септемврий. Началото на учебната година върви съ 20 дена по рано отъ миналата; то е подето отъ г-да учителите съ особения живот и енергия.

Ако се направи едно сравнение на миналите учебни години, съ учебните: 1908 и 1909/10, ще се забележи една голема разлика въ мъдроприятята и живота на учените.

Тъй напр. до началото на тази учебна година, отварянето на училищата и започване на редовните занятия съ учениците въ нашата околия съставаше много късно и бъше възприето, като традиция въ много места да се отварят училищата не порано отъ Димитровъден, а редовните занятия едва се започваха отъ 1 ноемврий. Въ училищния живот се забележаваше апатия, слабъ интерес и разнебитност.

А сегашното начало на учебната година е съсъмъ въ противовъръстъ на миналото. Днесъ въ училищата се забележава увеличение на ученици, уители, училища и пр. това пакът стегнатост, дисциплина и живот, интересъ. Но на какво се дължи всичко това?—Ето на какво: благодарение на августовата ревизия на една голема част отъ училищните здания отъ г-на Царибродски околински училищен инспекторъ, който въ тази ревизия съумѣ да убъди училищните

настоятели да си иматъ и ремонтиратъ на връзме училищните здания; благодарение на неразмъстването на учителския съвет; благодарение на постъ на неговото строго държане на високата на поста си и всичката му прѣданост, въ служение на учебното дѣло, нашите училища почнаха да държатъ въ исправността си дневници, материјални книги, разпрѣдъление на учебната материя по на мѣсечни и училищните архиви въ редъ. Съ една рѣчъ, училищата въ околията тръгнаха по правия пътъ.

Зрителъ изъ околията.

Панъ по описането на гр. Царибродъ—да се раз- беремъ.

Като царибродски гражданинъ азъ се отзовахъ на поканата Ви, помѣстена въ брой 2 на „Нишава“ и съ статията си, озаглавена: **по описането на гр. Царибродъ**, напечатана на откъсляци въ брошури, 3, 4 и 5 направихъ повърхностна критика върху статията: **кратко описание на гр. Царибродъ**, помѣстена въ бр. 1 на същия вѣстникъ. Безъ да подозирамъ, че ще бъда хуленъ най цинично, азъ мислехъ, че съмъ изпълнилъ единъ свой долгъ. За очудване обаче, въ брой 6 на същия вѣстникъ, послѣдва друга километрическа статия, озаглавена: **на нашата покана**, съ тенденция да обори всичко онова, което азъ казахъ въ своето критика. Незная тоя постъпът на описвача на **чернез-кото село**, какво впечатление е направилъ на читателите, но право да си кажа на мене направи тъжно впечатление, не за това че по адреса ми съ изиспани безбройки хули а за това, че въ него нѣма нищо ново и съществено — само подържане старою — съ блюткви коментарии, присъщи на хора съ зли намѣрения. Прѣдизвиканъ отъ тоя своеобразенъ писачъ азъ се явявамъ отъ ново на поста си, но не да отговарямъ на руганитъ, а да се покажа сподѣлъ съвсите сили и познания да докажа съ факти съществуванието на Царибродъ, като село отъ вѣкове и да възразя върху твърдението, че между граж-

данинъ имало нѣкаква колония съ чужди традиции и шовронизъмъ⁴, като заявявамъ, че съ този свой постъпът трудъ, за себе, азъ тургамъ точка на полемиката и оставамъ на обществото въ Царибродъ да прѣцѣни: кой е правъ и кой не, защото и азъ го считамъ достатъчно подготвено да направи това.

Въ своята критика, като успорявахъ, че Царибродъ е билъ „малко черкеско селище“, казахъ, че като село той е съществувалъ съ вѣкове. На това авторът на „краткото описание“ възразява буквально следующо: „ни въ описането си никждѣ несме посочили на дата, отъ която Царибродъ съществува като село, това за насъ е неизвестно и сега, а критика пише: напротивъ Царибродъ като село съществува отъ XIII вѣкъ на самъ. Ние бихме желали отъ мнозина лѣтописи що свидѣтелствуватъ за първоначалното основание на Царибродъ въ село да ни посочи г-н Б. поне на единъ, та и ние да се съправимъ, иначе излиза че нашия критикъ, както всѣкждѣ тъй и тукъ говори на прѣумножия. Съ кое доказателство той ще ни увѣри, че Царибродъ съществува отъ XIII в., насамъ. Само съ това ли зашото го казва той“? Тукъ вече азъ се убѣдихъ, че съмъ ималъ работа съ човѣкъ, който къмъ абсолютно никакви исторически познания. Въпрѣки това, ако и въ напрѣдъната възрастъ човѣкъ, напусналъ ученишката скамейка преди 35 години, ще се помажа да удовлетвори молбата му — да му посочатъ, ако не отъ XIII в., то отъ XV на самъ. Ето ги:

Презъ 1534 година, тъкмо преди 376 години, пѫтуващъ отъ изтокъ прѣзъ нишавската кутловина е миналъ пѫтешественикъ Бенедето Ромберти. Въ своя дневникъ той казва „На 24 февруари **доходме въ Царибродъ**, 32 мили като минахме Пиротъ, който нѣкогашъ е билъ една крѣпость въ антична форма, градена отъ твърдъ голѣми мраморни камъни и която е, нарѣчена така, защото господаръ ѝ се зовеше Петъръ. На 25 сътигнахме въ клисурица (сегашна Бѣла паланка) 28 мили. Това село е вече въ България, която се отдѣля отъ Сърбия съ планината Куновица“.

Подиръ 45 години, 1578 г. на връща-

ПОДЛИСТИЧЪКЪ

6.

Цѣлъ на гражданското управление.

Разни форми на гражданското управление.

Ние ще разглѣдаме тѣзи длъжности една слѣдъ друга.

I Почитание. Върху всѣки поданицъ лежи обязаността да почита, уважава държавата и нейните установени власти да се отнася съ полобающе приличие къмъ законите, установените форми и обичаи и къмъ чиновниците.

Практически, само чрезъ тѣхъ държавата се вамира въ сношение съ гражданите, слѣдователно тѣх-

ното почитане или не почитане отъ страна на гражданинъ съ почитане или не почитане на гражданинъ къмъ държавата. Езвѣни това тѣзи закони, форми, и установени власти изискватъ уважение отъ страна на гражданинъ, така като тѣ съ изражение на народната воля и народното господство.

Тази воля и върховна сила памиратъ своето олицетворение и въплощението въ тѣли форми, така че то да се полигравашъ съ тѣли форми ще речела се полигравашъ съ тази воля и върховна сила и слѣдователно да се полигравашъ съ обществени договоръ и да подкопавашъ основанието на държавата. Почитанието на гражданинъ къмъ държавните

учрѣждения, закони и форми има особена важност за свободните управлени, като републиканството, така като тѣ иматъ груба сила, блатъ и прѣдълания, като монархическото, съ които да могатъ да изпълняватъ потрѣбното почитане, а почиивать единствено върху любовта на народа т. е. единствено върхъ унѣрността на народа въ тѣхното достояние и чиста нравственост.

II Покорностъ. Всѣки гражданинъ е длъженъ да се покорява на съправедливите закони и искания на държавата. Да се не покорява ще рече да ушикава, както закона, така и властта, която прави закона. Като е тѣй, първата причината по която всѣки гражданинъ

ние отъ Цариградъ, тукъ е миналъ пътешественикъ Герлакъ. Въ своето описание той е отбележилъ следното: „На 28 юни зараньти вътрѣхме изѣхъ на листа скоро стигнахме въ една тѣсна клисура, гдѣто доста врѣме пътувахме между двѣ планини или скали, въ една тѣсна долина, край единъ потокъ, по единъ камененъ путь. Отъ тая клисура излѣзхме на едно хувабо широко, голѣмо равно поле, отъ всички страни затворено съ високи върхове и тамъ скоро стигнахме до една чешма (сигуръ строена чешма), при която **по горѣ лѣни Царибродъ** (Saribrod) едно малко българско селце, което не се вижда, но християнитѣ дохождатъ край пътя и, споредъ българския обичай, принасятъ погачи, ягоди, сирене, млѣко, масло и друго”.

Освѣтъ Герлака, прѣзъ сѫщата година (1578) тукъ е миналъ Соламонъ Швайгеръ идящъ отъ западъ. Като Миналь Пирогъ той се спрѣлъ въ Драгоманъ. За това село той пише въ своя дневникъ това: „На 29 септемврий, десетия денъ, пътувахме къмъ Драгоманъ, едно просто българско селце, принадлежаще на Мехмель Паша. Тамъ неможхме да намѣримъ вино”.

Послѣ, тъкмо прѣди 223 години, прѣзъ 1786 год. тия мѣста се пропътували френецъ Савиоръ Люзенинъ. Въ своя пътаписъ, той бѣдѣжи че Драгоманския проходъ билъ много опасенъ, защото въ него имало много хайдути, че всрѣдъ романтичната долина, въ която пътувалъ преди хода „Ежавица“, той открилъ единъ бистъръ мраморенъ кладенецъ съ единъ илирски надписъ За Царибродъ той казва, че въ него се обработвалъ орнитъ и че самото село имало 90 къщи: 30 турски и 60 български, съ двѣ кафенета и два хана.

По рано отъ С. Люзенинъ, прѣзъ 1718 година е минало едно австрийско царско посолство. Неговия секретарь въ бѣтъ Герардъ Корнелиусъ Дръшъ. Той въ своето описание казва: На 26 юни посолството стигнало въ Царибродъ (Saribrod). Това название споредъ него значило „царска брада“. Тукъ е имало на Нишава два моста: единъ отъ дѣлянъ камъкъ, твърдъ високъ, но по тѣсънъ (този мостъ е сильното на мѣстото, върху което е построена къщата на Бр. Джамбазови. Въ Царибродъ

има още живи хора, които го знаятъ), а другия отъ джбоза гора по листъ, но така широкъ, че прѣзъ него можела да мине войска въ двойни рѣдове, пѣхота или конница. Той казва още, че Царибродските жители биле свободени отъ всички данъци поради една услуга, която сѫ направили на държавата въ началата на война съ Австралия. Дришъ казва още, че тогавашния земевладелецъ — господарь на Царибродъ е оградилъ единъ голѣмъ дворъ въ видъ на укрепление и издѣствувалъ този дворъ да се назове „**паланка**“ (Вижда се отъ тая крѣпостъ е останало прѣдането, че Царибродъ е билъ градъ).

Нѣй посѣлъ нека оставимъ чуждите пътаписци — пътешественици, защото описание на тия западенъ край отъ общото наше отечество е направено и отъ известни наши учени — историци и етнографи, като: Дръ Ив. Шишмановъ, Иричика, Дринова и много други. Нека моя пощтен авторъ на „краткото описание“ си ладе малко трудъ, да се справи, та да се увири, че той наистина не е билъ полготвенъ за работата, съ която се е наелъ да удостои читателите на въ „Нишава“.

Жалкия описвачъ на Царибродъ, пакъ прѣкритъ задъ редакцията на „Нишава“, се е осмилъ да каже, че азъ не съмъ разбралъ значението на думитѣ: „**география**“, „**етнография**“ и „**култура**“, а камо ли да пиша нѣщо по тѣхното съдѣржание! Добрѣ е казалъ, но да види дали знае значението имъ той? Господствому казва въ краткото описание на „Черкезкото селце“, че Царибродъ е населенъ до единъ отъ притоците на р. „Нишава“. Вѣро ли е това? Въ увѣрдителенъ отъ него случай, азъ моля тоя драскачъ съ перото да ми обясни: Гдѣ е първоначална изворъ, гдѣ е нейното корито и гдѣ имено тоя притокъ, при които сѫ се населили колибаритѣ, се влѣва въ реката „Нишава“? Огноително етнографията, азъ съмъ казвамъ на моя съверникъ, че той е много по далѣчъ отъ мята. По мята сѫ се занимавали и продължаватъ да се занимаватъ редици учени авторитети, но и тѣ още не сѫ дошли до положителни резултати. Върху лумата „култура“, нѣща да говоря, защото виждамъ, че имамъ работа съ недостатъчно културенъ човѣкъ. Като ма обви-

нява, че съмъ искалъ да посрѣбчи думитѣ: „**то се относи**“ моя уважаемъ господинъ, името на когото добрѣ и е известно, но не скамъ сега да го спомѣнявамъ, ме питатъ въ коя фонетика намирамъ, че тия думи сѫ сръбско изрѣчение? Отговорамъ: Думата „**то**“ е съръбска и българска, сѫщо и думата „**се**“, а думата „**относи**“ не е българско изрѣчение. Таа лума скола на двата славянски езика, по български **се** **наава отнася**. Азъ везна защо диди той отъ мене фонетика, когато самичъ неговори и пише по фонетика. Въ своята критика азъ описахъ стара и сегаша говоръ на населенето въ западната част на отечеството и той, ако знаеше значението на думата „фонетика“, навѣрно немаше да ма утечава съ тоя вѣрностъ.

Упрѣгнатъ отъ мене за присъсаните на част отъ Царибродски граждани **чуиди традиции**, невежи описвачъ на „перкезъ-кото село“, се явилъ въ брой 6 на „Нишава“ да ми чете бабини деветини и съ тѣхъ иска да оправде своята грѣшка, даже за ефектъ е прибѣгналъ до интригата, че азъ като околъ Началникъ въ Царибродъ съмъ удавсъвавъ вѣтѣждането на чужди: хорѣ, пѣсни и пр., като бѫлиха нѣкакви единици, десетици, стотици па даже и хилядици. Това времено отъ негова рѣчница се кази: „**нечестиво**“, „**абсурдъ**“ и „**ерарно**“. Не любезни кой, ишио не може да опре на халостъта ти. Ти просто трѣбва да излѣзашъ да кажешъ: Пардонъ, събъ каль съмъ, моля прошка отъ оскърбената нестыканателно отъ мене магъ граждани.

Между другите глупости казвате още, че прѣди 1—2 години гражданинъ, прѣселенъ отъ Пиротъ, и пиротско, сѫ образували Пиротско Дружество и сѫ искали членове въ него да бѫдатъ хора само отъ Пиротъ и пиротско! Колко сте добѣнавъ въ тоя случай! Изъ това азъ Ви отговорамъ, че умразихъ тебе граждани не сѫ образували никакво Дружество, но всички до единъ сѫ се записали за членове въ Софийското Пиротско Българско Благовѣрително Дружество, основано прѣди години, целта на което сподѣлъ санкционирання му установи: **Сближаване и подпомагане на членовете**, основание фондъ за даване помощи

е дѣлъжъ да се покорява на гражданскаята властъ, че общото добро го изисква. Обществото не може да процъстява нито пъкъ дѣлго врѣме да сѫществува безъ управление безъ правителство. Никоя община не може да живѣе въ хармония, ако не признава началото на закона, което да направлява нейнитѣ движения и да уравновесява нейнитѣ противоположни интереси. Въ всяка свободна страна гражданина се намира по-мънъ прибавачно задължение да се покорява на законите и да подпържа отечественически учрѣждения, отъ фактътъ, че тѣзи закони и учрѣждения сѫ изказаната воля и изборъ на цѣлия народъ.

Може би азъ да съмъ не дово-

денъ отъ сѫществуващите наредби и закони. Може би азъ имамъ пълно право да го намирамъ, че сѫществуващи закони и наредби сѫ лоши и врѣдителни, но това не ми дава право да се не покорява на тѣзи закони и наредби, така като сѫ непокорството си азъ отказвамъ правото на большинството, на народа да управлява. Единичното нѣщо, надъ което азъ имамъ право и да произведа чрезъ мирни и законни срѣдства едно изменение на тѣзи закони и наредби да обира противъ тѣхъ общественото мнѣніе, което ги подпържа. Като приемамъ, че гражданинъ трѣбва да се покорява на държавата, и не признавамъ отъ тѣхъна страна безословно и апсо-

лютна покорностъ. Гражданинъ сѫ изѣжни да се покорява на такинато закони и наредби, които сѫ закони и които не подпъзватъ народното благосъстояние.

Щомъ правителството разпилено на народната парапа, щомъ то разлата не спроведливо правосъдие, щомъ нарушава народните права, щомъ то прави бѣль нужда отстапки на държави въ упълното си право да възстане противъ това правителство, и ако може, да го свали и накаже, съгласно законите сѫ прѣдъявените за извършени прѣстъпления наказания.

Слѣдва.

СЕКРЕТАРЬ-БИРЧИЦИ! СПИСЪКЪ ЗА ПОДВИГЪ ИМА ГОТОВИ ПЕЧАТАНИ ВЪ ПЪРВИ ЧАСТИ

и стипендии на учащите се на
пиротско и събирание материали
за историята и етнографията на
Пиротския окръгът. Това прѣстъпно
ли е или похвално? Имате думата.

За да отклона страхът Ви отъ това
Дружество азъ Ви скобчавамъ, че чл. 5
отъ уставът му допуска за почетни чле-
нове и лица не изъ пиротско, които съ
принесли на дружеството особни морални
услуги; слѣдователно, ако Вие желаете да
му станете почетен членъ, за услугите,
които съ своето описание на „Черкеското
село“, пардоъ на Цариградъ и неговите
граждани принесехте, азъ съмъ готовъ да
холатайствувамъ за приемането Ви.

В Благовеки.

ХРОНИКА.

Съ горната статия редакцията на „Ни-
шава“ счита достатъчно изясненъ въпросъ
по описането на гр. Цариградъ. Огноси-
телно сериозния споръ за съника, дължимъ
да изявимъ, че редакцията отъ своя страна
направи анкета и се установи, че между
гражданите изобщо има само нѣколко единици,
но не само пиротчани, които си слу-
жатъ сърбски изрази и то само когато
иматъ работа съ чиновници отъ мѣстния
сръбски желеzo паженъ персоналъ или нѣ-
кои търговци изъ сърбия, каквито винаги
прѣбиваватъ въ Цариградъ. Относително
нѣкакви сръбски традиции и дума немож-
да става.

Редакцията.

До Редакцията на в. „Нишава“

Въ брой 7 е напечатано опровержение
отъ почит. редакция, която на основание
нѣкаквъ документъ твърди, че била из-
лъгана отъ дописника съ помѣстена до-
писка въ брой 6 „Гърнуване въ учил-
щата“. Азъ заявявамъ на почитаемата
редакция, че всичко писано въ д. писката
въ брой 6 е върно, а ако Г-нъ Гоговъ
смѣта, че е наклъбенъ съ помѣстена до-
писка, нека заповѣда въ скъдъ ще му
докажа че всичко казано въ дописката
е върно.

Поканвачъ пише въ бр. 7 на в. „Ни-
шава“ мнимия „Читалищенъ членъ“, да
яви №-та на Читал. книги, които спорѣдъ
него сѫ направени отъ менъ на „Ми-
нистърски тѣфери“.

Така сѫшо нека отговори съ какво
название се наричатъ тѣзи, напр. като
негова милост, които нападатъ „изъ за-
сада“. Или съ излизането съ подпи-
са си се страхува да не му бѫдатъ из-
несени кирливитъ ризи на пазаря.

Интересно е да яви сѫщия „чит. членъ“
които толкова много милее за читалищ-
ните интереси, върно ли е, и съ какви
средства той е съставилъ отъ читалищни
книги своя „собствена библиотека“, за-
да видяте хората както той самъ се из-
разява че „ели кой си“ ималъ голѣма и
добре уръдена библиотека....

Ив. Д.

ИМАМЕ ГОТОВИ ЗА ОБЩИННИТЕ:

Освѣнъ всичките счетоводни и дѣловодни книги, а и слѣдующите образци:
Антоне: за приемане и предаване длъжност ревизионни, за правосъдственост на
едъръ добитъ, за полски пѣдари, **Свидѣтелства:** за бѣдност, за паспорти,
за провѣрочна комисия, за честность, за пенсии; протоколи зи оценителна комисия,
платежни заповѣди, покани за свикване общ. съветъ, позволителни за постройки
(кочани съ такситет), описи обр. № 48 и 49—външни и вътрѣшни, общи поемни
условия, вѣдомости за заплати—такива и съ новите пенсионни удъръжки, листове за
прѣставяне път. повин. въ наука—външни и вътрѣшни, червени извѣстия запрѣ-
тителни писма за запоръ въ III-то лице надавателни листове, описи на книжата,
тайни ревизионни съобщения, билети за раждания и погребения, отношения за
призовки, печатни плика, прѣписки и др.

За г-да учителите сме приготвили материалните книги, учили. дневници,
входящи, изходящи, разносни и пристратствени книги.

За събщеници имаме: трите вида прѣписи на регистриръ, свидѣтелства
за женитба обр. № 57 и махаленски. черковни равносмѣтки, протоколи и описи,
квитационни за манастирѣ, и всичко потребно имъ по печат и подвързия.

За г-да търговците и частни лица сме готови и по поръчка
изкарваме всѣкаквъ видъ заявления до сѫдилища, пристави, за протести на по-
лици, раз и писма за версии и пр. пр.

Цѣни умѣренъ, работа чиста, точна, бърза съ печать ясенъ и
отчетлика, като и поддържаме много здраво и хубаво разни книги
и тентери.

Отъ печатницата на **Миновъ & Хаджиевъ—Цариградъ**

ПЕТРЪ П. ВѢЖАРОВЪ

Адвокатъ въ градъ Трънъ,

като благолари на клиентите си за абсолютното довѣрие, съоб-
щана имъ, че и за нъ бѫдеще ще имъ лава ларомъ сѫлебнитѣ
спрани.

Най интересно!

Извѣстявамъ на интересуващите се, че въ работилницата ми
пода фирмата „Жълтна рѣка“ на ул. Александър I № 1 въ
гр. Цариградъ, изработвамъ най модерни печки, машини за гот-
виче и разни телекелжиски и цинкови изделия както и прода-
вамъ съ най изящни цвѣти цинъ и лазорина разни

Съ почитание: **П. Ивановъ Барутчиски.** 7—8

Промѣната на Боровски Селско

Общински Съставъ.

Досегашния кметъ Сп. Дойчиновъ се у-
волнява по неправилно утвърждение и вмѣсто него се е избраъ досегашния п. кметъ
Р. Белчевъ, отъ с. Д. Невля, вмѣсто когото
пакъ постъпва С. Дойчиновъ отъ с. Прача,
за която промѣна изборниятъ книжъ сѫ из-
пратен на утвърждение.

Досегашния секр.-бирникъ С. Йоцевъ е
отишъл на скъдата длъжност въ родното
си село Врабча—Трънско, а на негово
место е назначенъ и приелъ длъжността
г-нъ Н. Георгиевъ бившъ такъвъ отъ с.
Драговита.

Опнакаха ни се гражданинъ, че нѣкои
отъ касапето сѫ взели да колятъ д. би-
тька по двороветъ и безъ прѣглѣдъ на
доктора да разпродаватъ мѣсото, съ което

нѣщо ставатъ причина да се замърса
градъ съ нечистоти, и котробандисватъ
съ плащане такъ та „Кѣрвина“

За сега ние не споменяваме личностите
и се надѣваме, че власът ще вземе нуж-
дните мѣрки, а за повторни случаи ще
се повърнеме по обстойно.

Печатарска Машина!

Проглава се почти нова Бостонъ
преса* ржчна печатарска машина
форм 20—31 съ всичките ѝ пра-
нила и 2—3 вида букви.
Цѣна на машината 250 л., а бук-
вите при лично споразумение.

Споразумение: ред. в. „Нишава“ Цариградъ.

Печатница—Миновъ & Хаджиевъ—Цариградъ.

ИСТИНСКИ РУЖИ ГАЛОДИ Г-ВО КАЧУСТВО ДРЖАИ ОЩРДВЛЕНІ ВЪ МАГАЗИНА Г. МИНОВЪ ЦАРИБРОДЪ.